

det danske Folketing, at man stemmer et saadant Forslag ned. Det er de Herrer, der raabe saa højt paa Frihed, der ville indføre Tvang. De forlange, at denne Undervisning ogsaa skal meddeles i Folkeskolen, det er dem, der ville Tvang, og os, der ville Frihed paa dette Omraade.

Med Hensyn til de Tal, jeg nævnte, første Gang jeg havde Ordet vedrørende denne Sag, opgav jeg, at min Kilde til den Gennemsnitsløn, jeg nævnte for de danske Landsbylærere, var „Folkeskolen“. Jeg har ikke haft Lejlighed til at kontrollere disse Tal. Det er muligt, at de ere forkerte. Men selv om ogsaa Tallet for de danske Læreres Vedkommende er højere, vide vi dog, at Forholdet indenfor den danske Folkeskole er meget sørgeligt. Det Tal, den højtærede Minister nævnte, kan heller ikke være rigtigt, fordi den højtærede Minister ikke i sin Beregning medtog Andenlærerne. Saa vidt jeg forstod ham, var det kun omtrent 3,000 Første- og Enelærere, han medtog og nævnte Gennemsnitslønnen for, baade med Hensyn til Grundløn og Løntillæg. Men i denne Forbindelse maa man ikke udelade Andenlærerne, og tages de med, bliver det Tal, Ministeren nævnte, en Del for højt. Det er altsaa ikke rigtigt.

Saa gjorde det ærede Medlem for Kellerup nogle andre Bemærkninger vedrørende Københavns Skolevæsen. Han sagde, at her i København havde vi to Slags Skoler, vi havde Betalingskolerne, hvor Forældrene betale 1 Kr. om Maanedens pr. Barn, og vi havde Friskolerne. Det er rigtigt, og de fleste Børn gaa i Friskolerne, men omtrent 12—13,000 gaa i Betalingskolerne. Undervisningen i de to Skoler er den samme, Undervisningen i Friskolen er ved ny Skoleplaner i de senere Aar bleven løftet saaledes, at Undervisningen for begge Arter af Skoler er den samme. Jeg har ikke det mindste imod at ophæve denne Forskel, det vil betyde, at Københavns Kommune faar en Mindreindtægt paa omtrent 130,000 Kr. aarlig. Men der er saa mange Reformere, vi kunne ønske at gennemføre her i København, som strande paa dette ene, at Kommunens Finanser ikke tillade det. Ville de Herrer indrømme os den samme Bevægelsesfrihed ved Paaligningen af Skatter, som de have

ude i det øvrige Land, skulle vi her i København skabe et Skolevæsen, der skal staa som et Mønster for det hele Land, men saa længe de nægte os at sætte vor Skatteprocent højere op end til 2 $\frac{1}{2}$, kunne de ikke forlange, at vi skulle gaa i Spidsen paa alle mulige Omraader. Saa have jo saadanne Kommuner som Frederiksberg og den rige Gentofte Kommune ganske anderledes Midler til Raadighed, hvormed de kunne gennemføre Reformere for deres Folkeskole og faa den, som den bør være.

Altsaa, en af Grundene til, at Betalingsskolen ikke er hævet, er den, at skønt vi alle ere Modstandere af denne Deling imellem Betalingsskolerne og Friskolerne, er der ingen af os, i hvert Tilfælde gælder det for mit Vedkommende, der har haft Mod til at stille Forslag om, at Københavns Kommune skal stryge en Indtægt paa 130,000 Kr. paa dette Omraade, men vi have gjort et andet, vi have hævet Friskolen op saaledes, at dens Undervisning staaar paa samme Punkt som Betalingsskolens, og det staaar saaledes enhver Fader frit her i København at vælge, hvilken Skole han vil, der er Adgang til enhver af Friskolerne for ethvert Barn. Saaledes er det virkelige Forhold.

Saa siger det ærede Medlem, at vi gøre ikke noget for Børnehjem her i København. Jeg skal paa dette Omraade ikke rose København; jeg kunde ønske, at København gjorde meget mere, men saa galt, som det ærede Medlem for Kellerup vilde fremstille det, er Forholdet heller ikke. Han sagde, at vi gave ikke Tilskud til Børnehjem. Nej, men vi oprette Børnehjem selv, vi have kommunale Børnehjem her i København, som bæres alene af Kommunen, og hvortil vi ikke faa en Øres Tilskud fra Statens Side, saa noget have vi gjort, men jeg vil haabe, der vil blive gjort adskilligt mere. Der er endnu en Sag, som det ærede Medlem for Kellerup og flere andre stærkt have fremdraget under disse Forhandlinger, og det er, at den Anciennetet, som Lærerne have erhvervet udenfor København, ikke regnes med her. Jeg udtalte mig om det den første Dag, da jeg havde Ordet, og sagde, at det vilde være rigtigt, om Københavns omordnede Beregningen af Tjenestetiden, og jeg skal ikke have det mindste imod, at den Tje-